

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

In Hispaniam redit. Cap. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

gnosendi recolendiq; mentem eius inuaserat. Interea cum abesset diutius, nec in turba peregrinorum appareret, ad Franciscanos defertur, desiderari ex eo numero Ignatium. Franciscani suspicati id quod erat, ac veriti ne per eam solitudinem Ignatius in aliquod vitam vel seruitutis discrimen incurreret; Armenium quemdam in eo cenobio ministrantem, ad illum perquirendum celeriter mittunt. qui descendentem ex Oliueto commodum Ignatio factus obuiam, fuste primum, ac truci vultu acriter minitari, ac temeritatem asperè admodum increpare, deinde immissa manu, & brachio ferociùs apprehensum ad diuersorium trahere minime sane renitentem, quin etiam nouo caelestis gaudij rore perfusum, quod inter eas contumelias Christum sibi presentem, & usque ad hospitium praecurrentem, & incredibilem quodam genere consolationis aspiceret.

In Hispaniam redit.

Cap. XV.

Vt

VT igitur postera dies illuxit, cum reliquo peregrinorum agmine Ignatius abiit præ desiderio tristior, & relictam prouinciam sine fine respiciens: nec tamen, quoniam præsentī necessitate victus inde recederet, de muniendo in posterum sibi quandoque reditu ac mansione desperans. Cumq; primo traiectu Cyprum tenuisset incolumis, tres ibi onerarias in Italiam paratas offendit: quarum vna erat Veneti mercatoris, maxima, & omnibus rebus instructa; altera minor, sed bene firma, Turcarum; tertia Christianorū, parua, & malè compacta. Ac cæteri peregrini, quòd tempus erat hybernum, & obnoxium tēpestatibus, pro se quisque tendere, ac certa mercede pacisci, vt in primam illam ascenderent: cumque Ignatius propter egestatem à nauarcho repudiaretur, ijdem illum enixe precari, vt hominem sibi notū, probum, atque adeo sanctum ne recusaret admittere. quibus ille non minus amare, quàm inepte facetus, Atqui sancto nihil opus est (inquit) nauī. calcabit equora multorum exemplo. neq; vni-

E s quam

quam exorari se passus est: sed magno ei stetit cauillus, & contumacia. Cum enim Ignatius inde per contemptum exclusus, facile obtinuisset iisdem deprecatoribus, ut in illam debilem gratis admitteretur: cumq; simul omnia nauigia vento secundo soluissent; repente cooritur atrox adeo ac saeva tempestas; ut Turcica nauis in omnium conspectu miserandum in modum fluctibus hausta, nullo profus euadente perierit; Veneta vero in scopulos illisa naufragium fecerit, saluis tamen hominibus: tertia tantum, qua uehebatur Ignatius, minime valida, ventis ac fluctibus diu multumque agitata, altero denique mense in Apuliam, lacera ac valde fessa peruenit: quo ex loco ipse deinde Venetias petijt, tam longa & periculosa nauigatione mire vexatus. Etenim studio paupertatis, quæ fuit illi semper omnibus commodis & emolumentis antiquior, nudis cruribus, hyeme seuiente conscenderat, femoralibus tantum è tela, concisaque ad humeros aploide, ac scissili tunica breuiore semiamictus, cum è cælo densa caderet

deret nix, ac tristi gelu cuncta inhorrescerent. atque ad has cœli iniurias accedebant quotidiana vitæ discrimina, vigiliæque, & cœtera maris incommoda: quibus ille pœnè confectus, cum Venetias peruenisset Ianuario mense anni MDXXIV. ab hospite Cantabro clementer acceptus, nummisque aliquot ad iter faciendum, atque ad fouendum stomachum nimio frigore languentè panni quodam frusto donatus, Ferrariam venit. ibi maximum vrbs templū ingressus, dum religiose numē adorat, mendicus quidam ex ijs qui sacrarum ædium vestibula conterunt, precationi apprime intentum intuitus, confestim ad illum accedit, manumque ad stipem porrigit supplex: cui cum Ignatius ex ea quam habebat pecunia, nummulum hilari vultu dedisset, atque is (vt fit) rem ad cæteros pauperes detulisset; alius, aliusque deinceps ad Ignatium accurrere: quos ille cū se per Christum obsecrantes frustrari fas esse vix duceret, à minoribus nummis ad maiores paulatim progressus, breui totam crumenam ita penitus exhausit, vt sibi

deia.

deinde ad cibum illo die capiendum
ostiatim emendicare necesse fuerit.
quam rem pauperes iidem mox con-
spicati, & maxima quadam admiratio-
ne correpti; sanctum, sanctum illico
exclamant. quibus plausibus vocibus-
que nequaquam inflatus ipse, cum v-
no bonæ conscientiae testimonio nite-
retur, Genuam inde sine vlla cunctati-
one profectus est. Graue per id tempus
inter Christianos Reges vigeat bellū;
& præcipua quæque Cisalpinæ Galliae
loca, vel Hispanicis, vel Gallicis præsi-
dijs tenebantur: cumque ob id ipsum
valde infesta caedibus ac latrocinijs iti-
nera esse constaret; admonitus à bonis
quibusdam viris Ignatius est, vt per oc-
cultos tramites à via regia declinaret,
ni cum ingenti vitæ periculo in manus
militum vellet incidere. At ille, quem
ardens odium sui, & amor imitandæ
Christi patiētiae intrepidum redderet,
recta nihilominus ire perrexit. neq; ita
multum via processerat, cum ad op-
pidum nescio quod in stationes circū-
sidentium Hispanorum incurrit, qui
tam periculoso ac suspicioso tempore
ex-

exploatorem sine dubio rati, compre
hēsū Ignatium, & in domunculam
quamdam seductum, blande primū
interrogant; deinde omni vestimen-
to, & ipsis denique calcis ferociter ex-
uunt, singulas partes proteruē simul &
curiose pertractant, numquid ad ob-
sessos vel nuntij, vel literarum afferat,
diligenter exquirunt. cum nihil eorū
quæ putauerat, neque percunctando e-
licerent, neque perserutando inueni-
rent, ira commoti, Atqui te Præfecto
sistemus, inquit, & confessionem
quam pertinaciter suppressis, exprime-
mus: cum nihil recusaret Ignatius, ac
tantummodo peteret, vt sua se tunica
tectum incedere paterentur; illi vero,
ludibrii & ignominie causa brachatū
per media castra, vulgo inspectante at-
que irridente perducunt. quam ille tā
insignem cōtumeliam excepit ac sub-
ijt alacer, cum alijs nominibus, tū præ-
cipue quòd interea sibi species quadā
est obiecta Christi Domini, cum à Pi-
lato per mediam urbem ad Herodis
tribunalia missus esset, ab eo per sum-
mam iniuriam atque indignitatē spre-
tu &

ti & illusi, & vniuerso irridente ac sibi
late populo, per hominum ora semel
iterumque traducti: cuius opprobrij se
quoque factum esse vtcumque parti-
cipem, mirifice latabarur. Sed vbi ad
P̄fecti diuersorium appropinquauit,
repentino quodam timore peresus,
coepit subito cogitare apud se, quo nã
modo ipsum alloqueretur. Etenim I-
gnatius, quòd olim in regia, sermonis
flosculos & verborum elegantiam ni-
mum studiose captasset, ad eam vani-
tatem expiandam, consulto post con-
uersionē instituerat rudi & agresti ser-
mone cum ipsis quoq; dynastis ac prin-
cipibus agere, & quo magis vulgo con-
temneretur, omne liberalioris educa-
tionis & nobilitatis iudicium studiose
celare. Tum igitur subiit illius animū,
expediret ne tali tempore quidpiã de-
fusa seu tarditate, seu rusticitate
deponere. Sed cum rem totam accura-
tius intuens, ab humano timore pro-
fectam animaduertisset; vsque adeo in
femetipsum animò concitatus est, vt
nulla habita ratione periculi, non mo-
do mutata consuetudine ad orationis
Ieno.

Innocentia nō descendere, sed nullum
 prorsus neque gestus, neq; verborum
 honorem habere Praefecto decreuerit.
 Quae res cuipiā fortasse temeritatis po-
 tius quā consilij videatur esse: sed v-
 tique seruorum Dei, praesertim in ipso
 seruire poenitentiae, facta vel dicta, ad
 communem sensum ac normam exi-
 genda non sunt. Cum igitur coram il-
 lo stetit, vt erat seminudus & squali-
 dus, ne aperto quidem capite, oculos
 humi defigit. multa ac varia sciscitanti
 nullam omnino reddit vocem. tantū
 ad illam interrogationem, Es ne specu-
 lator? non esse, respōdit; idque ob eam
 causam, ne si nihil contrā dixisset, silē-
 tio ipso, quod aiunt, rem affirmasse, &
 merito quaesitorem in suam perniciē
 efferasse videretur. Tum ille insanum
 ratus Ignatium, acriter milites incre-
 pat, quōd in conspectum suum, nō be-
 nē cognita re, dementem adduxerint;
 & simul, Abigite hunc, inquit, liberū-
 que dimittite. qua reprehensione ma-
 gis magisq; irritati, cum aduersus Du-
 cem hiscere non auderent, sui doloris
 poenas ab innocēte Ignatio reperunt.

nec

nec modo iurgia & probra certatim ingerere, sed etiã impetu factò, pugnis, cubitis, calcibus hominis latera faciẽ- que cõtundere, mirabiliter in ipso verberum dolore lætantis, quòd aliquid innoxio sibi ad Christi Domini exemplum perpeti contigisset. Cumq; verberando & conuitiando fessi denique destitissent, miseratus alius quidã miles excepit exanimem, ac fouit, ciboq; recreatum insequenti luce tutum abire permisit. Sed antequã Genuam accederet, rursus in statua Gallorum incidit, verum euentu admodum dispari. siquidem Dux, vt cum in Guipuzcoatum audiuit, Vasco ipse eidem regioni finitimus, quasi popularem clementer agnouit, ac benignè tractari à militibus iussum, postridie dimisit incolu- mem. Inde cum Genuam peruenisset, Rodericum Portundum ibi offendit Cantabrum, Hispaniensi classi præpositum, in Ferdinandi quondam regia sibi notum; cuius beneficio dum Barcinonem traicitur, nihilo pacatiori usus est mari, quàm terra paulo ante usus fuerat. Etenim à piratis conspecta
na-

nauis, qui valida per eos dies classe infectum habebant mare Ligulticum, ingenti nautarum labore metuque manus infectantium effugit.

Barcinone ad studia litterarū aggredditur.
Cap. XVI.

INterea Ignatium Hierosolymitana commoratione prohibitum, grauis coquebat cura, quid ageret, quodnam potissimū vitæ genus eligeret. ac multa secum agitati venerat illi dudum in mentem, coenobium aliquod ingredi maximè dissolutum, vt ibi, dum lapsam religionis disciplinam, & verbo & exemplo conaretur ad veterum instituta redigere; & cæteris aliqua re pdesset, & ipse interea (quod necessario futurum videbat) ab ijs qui restringi se nollent, multa pro Christi nomine pateretur. Sed incertus num id maximè ad Dei gloriam pertineret, quam videlicet vnā in omni actione spectare cōfucuerat; multa ac diligenti prece & ieiunio explorat numinis voluntatē: ac diu perplexus, in eam denique mentem sese diuinitus planè sensit impel-

F li, vt